

Sygn. akt I CZ 35/09

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Iwona Koper

SSN Marek Sychowicz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa R. C.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "O." w W.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie powoda I. P.

o uchylenie uchwał,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 lipca 2009 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 11 lutego 2009 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 11 lutego 2009 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną pozwanej –Spółdzielni Mieszkaniowej od wyroku tego Sądu z dnia 20 października 2008 r. jako niedopuszczalną, gdyż wniesioną w sprawie o prawa majątkowe, w której wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 50.000 zł (art. 398² § 1 k.p.c.).

W zażaleniu na wymienione postanowienie pozwana wniosła o jego uchylenie. Podniosła, że skarga kasacyjna zawiera zarzut nieważności postępowania (art. 379 pkt 6 k.p.c.) i w zaskarżonym postanowieniu Sąd nie odniósł się do niego, a stosownie do art. 378 § 1 k.p.c. sąd z urzędu bierze pod uwagę nieważność postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Okoliczności podniesione w zażaleniu, w ocenie skarżącej mające je uzasadniać, są wynikiem nieporozumienia.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy orzekł o niedopuszczalności skargi kasacyjnej. Do orzeczenia w tym przedmiocie był on uprawniony stosownie do art. 398⁶ § 2 k.p.c. Orzekając o niedopuszczalności skargi kasacyjnej sąd drugiej instancji nie jest władny oceniać jej zasadności, także wówczas, gdy jej podstawą jest zarzut nieważności postępowania. Przepis art. 378 § 1 k.p.c. ma zastosowanie w postępowaniu apelacyjnym i w związku z art. 397 § 2 k.p.c. ma odpowiednie zastosowanie w postępowaniu zażaleniowym. Zaskarżone postanowienie nie wydane zostało w żadnym z tych postępowań. Nie może więc być mowy o naruszeniu art. 378 § 1 k.p.c. przez Sąd Okręgowy przy wydaniu zaskarżonego postanowienia.

Skarga kasacyjna odrzucona zaskarżonym postanowieniem wniesiona została w sprawie o uchylenie uchwał nr 6/2006 i nr 7/2006 z dnia 20 maja 2006 r. Zebrania Przedstawicieli pozwanej w sprawie scalenia i uśrednienia okresu użytkowania wieczystego gruntów objętych działkami określonymi w uchwałach. Trafnie sądy rozpoznające sprawę uznały, że jest to sprawa o prawa majątkowe.

W sytuacji, gdy powód wskazał jako wartość przedmiotu sporu kwotę 560 zł, pozwana nie wniosła o jej sprawdzenie i nie uczynił tego Sąd z urzędu (art. 25 k.p.c.), wskazana kwota, jako wartość przedmiotu sporu jest – gdy powód nie rozszerzył powództwa i sąd nie orzekł ponad żądanie – wiążąca w dalszym postępowaniu (art. 368 § 2 k.p.c. i tenże przepis w zw. z art. 398²¹ k.p.c.). Wymieniona kwota wskazana została jako wartość przedmiotu zaskarżenia w apelacji powoda od wyroku Sądu pierwszej instancji i określa ona wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną pozwanej wyroku Sądu drugiej instancji. Z mocy art. 398² § 1 k.p.c. skarga ta jest niedopuszczalna. Zaskarżonym postanowieniem została przeto trafnie odrzucona (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Z wymienionych względów zażalenie jest niezasadne. Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. postanowił zatem jak w sentencji.